Úvodní projev – předsedkyně Evropského parlamentu Roberta Metsolová - 18. ledna 2022 – česká verze

(Maltsky)

Vážení poslanci,
vážení kolegové,
milí Evropané.

S pokorou a ctí přijímám odpovědnost, kterou jste mi svěřili. Slibuji, že vynaložím veškerou energii k práci pro tento parlament a ku prospěchu všech evropských občanů.

(Italsky)

První věc, kterou bych chtěla jako předsedkyně učinit, je navázat na práci Davida Sassoliho.
David byl bojovník za Evropu, za nás i za tento parlament.
Věřil, že Evropa má moc razit v tomto světě novou cestu.
Děkuji, Davide.

(Anglicky)

Davida Sassoliho budu jako předsedkyně ctít tím, že se budu vždy zasazovat o Evropu. O naše společné hodnoty demokracie, důstojnosti, spravedlnosti, solidarity, rovnosti, právního státu a základních práv.

Za politiku naděje a příslib Evropské unie.
Chci, aby lidé znovu nalezli víru a zápal pro náš projekt. Víru, že náš společný prostor můžeme učinit bezpečnějším, férovějším, spravedlivějším a rovnoprávnějším.

Vážení Evropané,

v příštích letech budou lidé v celé Evropě očekávat, že se Parlament ujme vedení a bude určovat směr, zatímco jiní budou nadále testovat hranice našich demokratických hodnot a evropských zásad.

Musíme se bránit narativu namířenému proti EU, který se tak snadno a rychle ujímá.

Dezinformace a zavádějící informace, které během pandemie dál zesílily, snadno podněcují cynismus a laciná řešení nacionalismu, autoritářství, protekcionismu a izolacionismu. Jedná se o falešnou iluzi, která nenabízí řešení.

Protože Evropa usiluje přesně o opak. O to, abychom se všichni postavili jeden za druhého a sblížili lidi. O to, abychom všichni bránili zásady našich matek a otců zakladatelů, kteří nás vyvedli z popela války a holokaustu k míru, naději a prosperitě.

Vážení poslanci,

naše instituce má smysl.

Má smysl pro soudce, na které je útočeno. Pro zdravotníky v první linii, kteří jsou pod tlakem. Pro každou ženu v Unii, která stále bojuje za svá práva. Pro všechny bezbranné, utlačované a zneužívané lidi.

Má smysl pro ty, kteří prchají před přírodními katastrofami. Pro rodiny obětí teroristických útoků. Pro naše ozbrojené síly a policisty, kteří slouží v obtížných podmínkách. Pro ty, kdo hledají ochranu. Pro naše zemědělce, nevládní organizace a podnikatele.

Má smysl pro naše komunity LGBTI. Pro ty, kdo jsou stále diskriminováni kvůli svému náboženství, barvě pleti nebo genderové identitě. Pro všechny, kdo věří v příslib Evropy.

Tato instituce má smysl. A když se na nás lidé obracejí, abychom hájili naše hodnoty, naleznou v nás spojence.

Vážení kolegové,

moje generace nerozlišuje mezi starou a novou Evropou. Jsme první generací Erasmu. A poslední generací Wałęsy a Havla. Chápeme, že rovné příležitosti neznamenají, že všichni musí být stejní. Oslavujeme evropskou rozmanitost, protože víme, že nás činí silnějšími a jedinečnými. Činí z nás Evropany.

Víme, že pokud chceme, aby lidé v Evropu věřili, musíme protrhnout štrasburskou a bruselskou bublinu a přiblížit Evropu, její ideály a rozhodnutí lidem v nejrůznějších evropských městech a vesnicích.

(Francouzsky)

„Každý by se na naší planetě cítil lépe, kdyby slyšel silný hlas Evropy." To řekl prezident Valéry Giscard d'Estaing ve svém úvodním projevu na Konventu o budoucnosti Evropy v roce 2002.

(Anglicky)

Již tehdy se volalo po silnější Evropě. Nyní musíme zajistit, aby Konference o budoucnosti Evropy získala podporu, kterou potřebuje k dosažení konkrétních výsledků. Zejména musíme naslouchat naší mládeži v tomto roce, který jí je zasvěcen.

Vážení Evropané,

změna klimatu pustoší náš kontinent i celý svět. Nejedná se již o problém, který bude řešit až další generace. Pokud věříte vědě – a tento parlament jí věří –, otázka již není zda, ale kdy.

Zelená dohoda pro Evropu a závazek, že budeme první bezemisní kontinent, je tou správnou odpovědí. Nejedná se jen o naléhavou potřebu. Je to také příležitost, aby se Evropa postavila do čela a přetvořila se. Aby zajistila růst, udržitelnost a prosperitu a zároveň snižovala emise.

Musíme zbytku světa zdůrazňovat, že boj proti změně klimatu je naším společným osudem.

Protože zítra už bude pozdě.

A musíme i nadále ukazovat, že životní prostředí a hospodářství nelze oddělovat.

Startupy, malé a střední podniky i větší korporace po celé Unii vyžadují právní jistotu, lepší přístup k financování a inovativního ducha a prostředí v Evropě. Potřebují méně byrokracie a více možností jít do rizika, aby Evropa znovu získala konkurenční výhodu. Nástroj pro oživení a odolnost pomůže obnovit naše investice po pandemii.

Ekologická transformace i ta digitální vytvářejí příležitosti a my musíme stát v čele těchto změn a vést je. A skutečně tak učiníme.

Náš evropský model otevřených ekonomik a společností je model, na který jsem hrdá. Musíme jej podporovat, aby nepodlehl tlakům, které jsou na něj vyvíjeny. Tlaku zaměřovat se pouze sama na sebe. Stavět nové bariéry, obnovit staré hranice a upustit od sdíleného schengenského prostoru, který musíme dotáhnout do konce. Musíme odrážet i pokusy zpochybnit naše hodnoty a zásady.

Konrad Adenauer prohlásil: „Evropská jednota byla snem několika málo lidí. Stala se nadějí pro mnohé. A dnes je nezbytností pro náš všechny."

Vážení kolegové, svět kolem nás je méně přátelský, než byl o generaci zpátky. Nepřijatelné útoky na svrchovanost a územní celistvost Ukrajiny a nebezpečná situace v Bělorusku jsou toho ukázkovými příklady. A naše kolektivní bezpečnost je společnou výzvou.

Aby Evropská unie zůstala důvěryhodnou a mohla globálně uplatňovat svůj vliv, musíme zůstat zásadoví. V tom je naše skutečná síla. Pro autokraty a despoty je EU hrozbou již jen proto, že existuje. Velmi výmluvně to vyjádřil Tarek Osman: „Evropa koneckonců vytvořila nejkrásnější, nejvytříbenější způsob života, jaký lidstvo kdy poznalo."

(Francouzsky)

Tento rok slavíme sedmdesát let naší přítomnosti ve Štrasburku. Toto město, tento region zajišťuje díky své poloze rozdělení moci a poskytuje tak záruku demokracie. Parlament je díky tomu ztělesněním instituce, která je blízká a dostupná a slouží svým občanům. To vše ze Štrasburku činí místo jako stvořené pro naši instituci.

(Anglicky)

Evropa má bohatou historii válek, ale i uzdravování. Těchto zkušeností můžeme využít a přispět k ukončení separace v poslední rozdělené zemi EU – na Kypru, pod záštitou OSN. Nikdy nedosáhneme celistvosti, dokud je Kypr rozdělený. Musíme rovněž nabrat ztracený dech, pokud jde o naše vztahy se západním Balkánem.

Vážení poslanci,

dovolte mi tedy vyjádřit se jasně: vy, kteří chcete Evropu zničit, vězte, že Parlament stojí proti vám.

Vy, kteří se snažíte podlomit demokracii, právní stát, svobodu projevu a základní práva, v ženách vidíte terč a upíráte práva LGBTIQ občanům: vězte, že Parlament to nikdy nepřipustí.

Vy, kdo se snažíte vydírat Evropu hybridními útoky, vězte, že Parlament ve své solidaritě nepoleví a diktátoři nás nikdy nerozdělí.

Ráda bych vzkázala rodinám Daphne Caruanové Galiziové a Jána Kuciaka, novinářů, kteří byli zavražděni za to, že dělali svoji práci: váš boj za pravdu a spravedlnost je i náš boj. A blízkým Oliviera Duboise, drženého již téměř 300 dní na Mali, chci říci, že jeho boj za svobodu se musí stát naším bojem.

Přátelé, Evropané,

náš politický model zajistil tomuto kontinentu demokracii, prosperitu a rovnost. Pokud však nyní máme Evropu pozvednout na úroveň slíbenou příští generaci, musíme vytvořit něco ještě silnějšího. Něco, co je v souladu s dobou a motivuje mladší, skeptičtější publikum, aby věřilo v Evropu.

A náš parlament musí dodávat sílu a být rozmanitý. Vím, že mít první předsedkyni Parlamentu od roku 1999 je důležité jak v našich sálech, tak i mimo ně. Musíme však jít ještě dál. Závazek naší instituce k větší rozmanitosti, genderové rovnosti, zajištění ženských práv, práv nás všech, musí být znovu potvrzován.

Před dvaadvaceti lety byla zvolena Nicole Fontaineová, dvacet let po Simone Veilové. Nebude to trvat dalších dvacet let, než zde bude stát další žena.

Uvědomuji si, že stojím na ramenou velikánů. Na ramenou Simone Veilové, osvětimské vězeňkyně číslo 78651. Strhla ze sebe okovy bolestivého období evropských dějin, prorazila cestu skrz neviditelný strop a stala se jako první žena předsedkyní Evropského parlamentu. Stojím na ramenou milionů žen beze jména, které měly obrovskou výdrž a bojovaly za to, abychom my dnes měly příležitosti, které jim zůstaly zapovězeny.

Stojím na ramenou Ashling, Pauliny a všech dalších žen, které byly již v tomto roce připraveny o život. Na ramenou vysídlených lidí v Evropě a těch, kdo zmizeli. A všech těch, kdo bojovali a trpěli v totalitě a obětovali pro Evropu všechno.

Stojím na ramenou všech těch, kdo věřili a věří dosud.

Stojíme zde díky nim. Stojíme zde pro ně.

Evropa je zpět.

Evropa je budoucnost.

Ať žije Evropa!